

รธน. มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๘๗ (๓)

ป.วิ.พ. มาตรา ๒๕๔

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการคุ้มครองชั่วคราวแก่โจทก์ ในการยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อกำหนดวิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษา เป็นมาตรการทางกฎหมายที่มีความจำเป็นและเหมาะสม แม้จำกัดสิทธิและเสรีภาพของจำเลยบางประการ แต่เป็นการคุ้มครองโจทก์เพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ หรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำของจำเลย มิได้ขัดหรือแย้งต่อหลักการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ และได้จำกัดสิทธิและเสรีภาพของจำเลยอันเป็นการกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพเกินกว่าความจำเป็นและมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙ นอกจากนี้ การที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ ให้อำนาจศาลมีคำสั่งห้ามจำเลยกระทำซ้ำและกระทำต่อไปซึ่งการละเมิดหรือการกระทำที่ถูกร้อง เป็นเพียงการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของโจทก์ชั่วคราวเท่านั้น สิทธิและเสรีภาพของจำเลยมิได้ถูกตัดไปโดยสิ้นเชิง จำเลยยังคงมีเสรีภาพในการสื่อสาร การแสดงความคิดเห็น และการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๖๓ อีกทั้งการที่ศาลนำบทบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับแก่คดี ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และการใช้สิทธิของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ (๓) ยังคงมีอยู่ โดยจำเลยยังคงได้รับประโยชน์ตราบเท่าที่มีได้กระทบต่อสิทธิโจทก์ บทบัญญัติดังกล่าวไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๘๗ (๓)

ย่อโดย นายศรศวัส มลสุวรรณ
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการ

นายอรรถวุฒิ รัตนสุภา
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๒

นางสาวปิยดา บุญเรืองขาว
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๑